

бож! отговори вѣщницата съ гласъ остъръ и толкози серіозенъ, щото докара смущеніе въ сърцето на тшеславния истълкователь на авѣдытъ.

Нему не бѣше угодно таинственното значеніе на отговора, и като не възпріемаше да са разговаря вече съ неприятната баба.

— Времето минува, рече ѝ той, и азъ трѣба да са приготвѣя за всичкытъ днешны зрѣлища. Сбогомъ, сестро; старай ся живѣашъ по добръ докато са намѣрвашъ въ пепеля на живота си.

Вѣлшебницата, която бѣ вече турила въ пригвѣкытъ на широкото облеко драгоцѣнны даръ на Арбака, станъ за да си трѣгне, но като стинъ до прага обърнъ са и рече.

Его може бы послѣдній день, въ който са сръщамы на земята. Но какъдъ отива пламъкътъ когато остави пепеля, слѣдъ като са поскита на самъ на тамъ като испареніето на нѣкое блато? Пламакътъ може да са вижда на повърхнината на нѣкое дълбоко блато, и тогасъ, да, тогасъ, и вѣщницата, и вѣлшебникътъ, и ученицата и учительтъ, и голъмецътъ и онзи която е сега бреме на земята, пакъ ще са сръщнѣтъ. Сбогомъ.

— Вѣнъ, черна врано! промърмора Арбакъ, щомъ исчезна задъ вратата и послѣднѣтъ край на полата на дришавата вѣщница, и тамъ безсиленъ за да претърпи осамотенъ тяготата на мыслить си, защото не бѣ ся още освободилъ отъ страха отъ видѣніето на сънъ, той побърза да цовыка робытъ си.

Обычай бѣше тогасъ да са обличатъ като на празникъ когато щѣхъ да отидѣтъ на цирка, и Арбакъ обърнъ извънредна грижа и вниманіе на облеклото и на премѣната си въ него день. Ризата му бѣла като снѣгъ свѣтише украсена съ петелкы отъ драгоцѣнны камъны и върху нея са вѣлнуваше широкопола азіатска хламида отъ тирска багряница, а высокытъ му обуща свѣтахъ отъ злато и елмазы. Арбакъ предаденъ усърдно на шарлатанствата на служеніето на Изида, не пропушаше никога въ подобны обстоятелства никое отъ искусствата които бѣтъ въ очи и вѣлхвать уваженіе на простолудіето, а въ този день особенно, когато чрезъ затрѣвнѣнето на Главка щѣше да са отърве за съкоги и отъ съперника и отъ опасността да бѣде откритъ, той пожела да са премѣни като на тържество или като на свадба.

Обычай бѣше еще, щото челоуѣцы отъ по-горнытъ класове да са показватъ на борбата на арената придружены отъ многочисленны роботы и отпушченници и заради туй многочисленната свита на Арбака бѣше нарѣдена и чакаше колесницата на господаря си.